

432993

DE DIERENWERELD,

in Plaatjes en Schetsjes

VAN

P. J. ANDRIESSEN.

Met Platen in Kleurendruk.

KIND-BOEK-LEESZAAL
D. L. B. 'S-GRAVENHAGE

TIEL,
H. C. A. CAMPAGNE.

Dikhuidige Dieren.

Ha, ha! Wie zoo'n dik vel heeft, behoeft niet bang voor een speldeprikje te zijn. Zelfs voor geen geweerkogel.

Beziet vooreerst dien olifant eens. Wat is hij mooi uitgedost. 't Zou me niet verwonderen, of hij was er grootsch op ook! Eigenlijk is hij toch een leelijk, lomp dier. Maar slim is hij en men kan hem allerlei kunstjes leeren. En gehoorzaan aan zijn voerman, dien men kornak noemt, ook. Wat een aardig tentje heeft men op zijn rug gezet; daar mag men wel met een laddertje naar toe klimmen. 't Is een aardig soort van voertuig en men kan er heele reizen in doen; want de olifant is sterk en kan 't lang uithouden. In die warme landen gebruikt men hem ook als trekdier, b. v. om schepen op de helling te sleepen. 't Merkwaardigst van den olifant is zijn lange snuit, dien hij naar alle kanten kan bewegen. Aan 't einde daarvan zit een soort van vinger, waarvan hij zich bedient, om de takjes en bladeren van de boomen te plukken. Hij kan daarmee allerlei kunstjes doen; als: geld aannemen, koffie malen, een kurk van een flesch trekken, enz. Maar als ge hem boos maakt, pakt hij u met dien vinger beet en smijt hij u in de hoogte. Dan steekt hij zijn kop omhoog en vangt u op zijn slag tanden op, en dat zoudt ge niet navertellen. Die slag tanden zijn heel lang en zwaar en geheel en al van ivoor. Daarom zijn ze veel geld waard. Maar als ge den olifant niet boos maakt en hem vriendelijk behandelt, is hij een heel zachtaardig dier.

Even zacht van aard is dat andere dier, hetwelk gij vóór op ons plaatje ziet, en dat men den naam van nijlpaard heeft gegeven, omdat men 't bij de rivieren van Afrika, vooral bij den Nijl vindt. 't Ziet er anders wel vreeselijk uit, niet waar? Maar als men het

met rust laat, zal het geen klein kind kwaad doen. De negers in Afrika maken jacht op hem, omdat zijn vleesch zeer lekker smaakt, vooral houden ze veel van zijn tong. Van zijn dikke huid maken ze stevige, ondoordringbare schilden. En wat ge zeker wel niet zoudt denken van zoo'n lomp groot dier — het kan goed zwemmen; op 't land echter loopt het moeijlijk, omdat het zoo zwaarlijvig is.

Achter het nijlpaard ziet ge een ander dikhuidig dier, den rhinoceros of neushoorn. 't Is een wild dier, dat nooit getemd kan worden, en zijn huid is zoo dik, dat er geen kanonskogel door heen gaat. Evenals de olifant en het nijlpaard leeft de rhinoceros van gras, bladeren en planten. Ziet ge dien hoorn wel op zijn neus? Dat is zijn wapen, en een gevaarlijk ook. Men heeft rhinocerossen die twee van die horens op den neus hebben.

Dan ziet ge op ons plaatje nog twee dieren, die niet tot de dikhuidige behoren, maar ook in Afrika wonen. Vooreerst den kameel, waarmee men groote reizen door de woestijnen doet. Daar vereenigen de reizigers zich met verscheidene kameelen en men noemt dit een karavaan. Als de kameel beladen wordt, laat men hem knielen. Hij eet gaarne dor en hard voedsel en kan lang zonder drinken, 'tgeen wel noodig is; daar men in die woestijnen soms in negen of tien dagen geen water aantreft. En wanneer de reizigers zelf dorst lijden, dan slachten zij een hunner kameelen en vinden in een bijzonderen zak, dien hij in zijn lijf heeft, drinkbaar water. 't Is dus een heel nuttig dier in die heete landen.

Naast den kameel staat de giraffe met zijn hooge voorpooten en zijn langen hals. De giraffe leeft van boombladeren, die hij niet met de lippen maar met de tong afplukt. Men vindt ze alleen in de vlakten en bosschen, nooit op de bergen. Haar vleesch wordt door de Hottentotten gegeten; van haar huid maken zij schoenen en van de haren van haar staart armringen.

